

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมการค้าชายแดนไทย-จีนตอนใต้ด้วยการจัดทำศัพทานุกรมการค้าระหว่างประเทศฉบับภาษาอังกฤษ” ครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยประยุกต์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างศัพทานุกรม (Wordbook) สินค้าหัตถกรรมช่าง 10 สาขาของภาคเหนือตอนบนอันจะนำไปสู่การเพิ่มมูลค่าของสินค้า เพื่อใช้กระบวนการสร้างศัพทานุกรมส่งเสริมการพัฒนาสินค้าหัตถกรรมของภาคเหนือตอนบนสู่สากล และเพื่อใช้กระบวนการเรียนการสอนด้วยการวิจัยลงสู่ชุมชน โดยการสร้างศัพทานุกรมซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 จากจุดประสงค์เพื่อสร้างศัพทานุกรม (Wordbook) สินค้าหัตถกรรมชุมชน 10 สาขาของภาคเหนือตอนบนอันจะนำไปสู่การเพิ่มมูลค่าของสินค้านั้น พบว่า เมื่อมีความร่วมมือในการสร้างศัพทานุกรม ผู้ประกอบการมีแนวคิดที่จะเพิ่มมูลค่าของสินค้าของตนเองในด้านใดด้านหนึ่งตามแนวทางการเพิ่มมูลค่าของสินค้าของศูนย์วิจัยศิลปกรรมไทย เช่น กลุ่มวิสาหกิจชุมชนหัตถศิลป์ล้านนา วัดศรีสุพรรณ ซึ่งมีผลิตภัณฑ์เครื่องเงินหลากหลายรูปแบบ ได้มีการปรับรูปแบบให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าชาวต่างชาติและทำตามคำสั่งซื้อของลูกค้าซึ่งทำให้มีโอกาสเพิ่มมูลค่าของสินค้าด้วย หรือผู้ประกอบการหมู่บ้านถวายได้นำของเก่ามาดัดแปลงสวดลาย รูปแบบ สี สัน ให้สอดคล้องกับความต้องการของลูกค้าชาวต่างชาติ โดยเฉพาะชาวจีน อย่างไรก็ตาม ศัพทานุกรมเป็นเพียงส่วนประกอบหนึ่งในการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงการติดต่อซื้อขายกับชาวต่างชาติซึ่งถือเป็นการเพิ่มมูลค่าสินค้าทางหนึ่ง แต่ในส่วนของการเพิ่มมูลค่าสินค้าในการผลิตนั้นเป็นกลไกของการบริหารจัดการการผลิตอยู่แล้ว

1.2 สำหรับวัตถุประสงค์ที่ว่า การใช้กระบวนการสร้างศัพทานุกรมส่งเสริมพัฒนาสินค้าหัตถกรรมของภาคเหนือตอนบนสู่สากล พบว่า หลังจากนำศัพทานุกรมดังกล่าวให้แก่ผู้ประกอบการทดลองใช้เป็นระยะเวลา 3 เดือน (กุมภาพันธ์-เมษายน 2557) ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจต่อการใ้

ศัพท์ทฤษฎีในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (4.66) ส่วนผู้ประกอบการชาวจีนมีความพึงพอใจต่อศัพท์ทฤษฎีผลิตภัณฑ์ชุมชน 10 สาขาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3.47) และเห็นว่าเนื้อหา มีประโยชน์ต่อการค้า ช่วยให้การค้าสะดวกขึ้น (4.5 และ 5.0) ตามลำดับ

1.3 สำหรับการใช้กระบวนการเรียนการสอนด้วยการวิจัยลงสู่ชุมชนโดยการสร้างศัพท์ทฤษฎีนั้น พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการร่วมจัดทำศัพท์ทฤษฎีผลิตภัณฑ์ชุมชน 10 สาขาในระดับมากที่สุด (4.87) นักศึกษาที่เข้าร่วมกระบวนการจัดทำศัพท์ทฤษฎีมีความเห็นว่ากระบวนการจัดทำศัพท์ทฤษฎีเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามและแสดงความคิดเห็น และยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาร่วมกันทำงานทั้งภายในห้องเรียนและภายในชุมชนในระดับมากที่สุด (4.90) และวิธีสอนด้วยศัพท์ทฤษฎีเหมาะสมและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในระดับมากที่สุดเช่นกัน (4.94)

2. อภิปรายผล

2.1 จากข้อสรุปที่ว่าศัพท์ทฤษฎี (Wordbook) สินค้าหัตถกรรมชุมชน 10 สาขาของภาคเหนือตอนบนเป็นเพียงส่วนประกอบหนึ่งในการกระตุ้นให้ผู้ประกอบการตระหนักถึงการติดต่อซื้อขายกับชาวต่างชาติซึ่งถือเป็นการเพิ่มมูลค่าสินค้าทางหนึ่งนั้น เนื่องจากการเพิ่มมูลค่าสินค้าถือเป็นหัวใจของการผลิตและกระบวนการบริหารจัดการทางการค้าอยู่แล้ว ผู้ประกอบการจึงมีแนวคิดที่จะปรับเปลี่ยนสินค้าของตนเองออกสู่ตลาดเพื่อดึงดูดใจผู้บริโภคในทุกไตรมาสเพื่อเพิ่มยอดขายหรือรายได้ให้กับตนเองอย่างต่อเนื่อง ดังที่ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541) กล่าวว่าสำหรับการสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Adder Creation) นั้นเกิดขึ้นเนื่องจากในตลาดที่มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงและอุตสาหกรรมอยู่ในภาวะอึมครึม ซึ่งจะเห็นได้จากผลิตภัณฑ์หลักจะไม่ค่อยมีความแตกต่างกันเท่าใดนัก ดังนั้นธุรกิจแต่ละรายจึงพยายามหาโอกาสพัฒนาและยกระดับคุณลักษณะต่างๆ ของสินค้าของตนเพื่อเสนอแก่ลูกค้า เพื่อเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ธุรกิจอยู่รอด และเติบโต โดยสามารถสร้างความพึงพอใจแก่ลูกค้าเหนือคู่แข่ง และสอดคล้องกับที่ฉัตรยาพร เสมอใจ (ฉัตรยาพร เสมอใจ, 2547) กล่าวว่าในภาวะที่มีการแข่งขันอย่างรุนแรงการดึงดูดใจลูกค้าได้นั้นก็คือการดึงดูดด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่มที่มอบให้แก่ผู้บริโภค ซึ่งเป็นมูลค่าเพิ่มที่ทำให้ลูกค้ามีความรู้สึกมากกว่าความพอใจ ส่วนการสร้างมูลค่าเพิ่มนั้น ผู้ประกอบการจะต้องพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือบริการให้มีคุณค่าในสายตาของลูกค้าทั้ง 4 ด้าน ซึ่งคุณค่าทั้ง 4 ด้านนี้เรียกว่าคุณค่ารวมสำหรับลูกค้า (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2541) ได้แก่ คุณค่าด้านผลิตภัณฑ์ (Product Value) คุณค่าด้านบริการ (Service Value) คุณค่าด้านบุคลากร (Personnel Value) และคุณค่าด้านภาพลักษณ์ (Image Value) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ

ที่กลุ่มพัฒนา SMEs ธนาคาร กสิกรไทย (2557) กล่าวว่า "...การที่ผู้ประกอบการสินค้า OTOP จะประสบความสำเร็จได้ในระยะยาวนั้น การพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าถือเป็นหนึ่งกลยุทธ์ที่ผู้ประกอบการ SMEs ควรหันมาให้ความสำคัญมากขึ้นและการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภคในยุคใหม่จะ ต้องพุ่งเป้าไปสู่กระแสของสุขภาพและการรักษาสิ่งแวดล้อมด้วย และที่ขาดไม่ได้สำหรับผู้ประกอบการ SMEs ยุคใหม่ คือ การขยายช่องทางจัดจำหน่ายผ่านการค้าออนไลน์ ซึ่งนอกจากจะมีต้นทุนในการดำเนินงานที่ต่ำแล้ว ยังสามารถนำผลิตภัณฑ์ออกสู่สายตาของสาธารณะได้กว้างขวางขึ้น อย่างไรก็ตามสิ่งสำคัญที่ต้องคำนึงถึงควบคู่ไปด้วยคือการรักษาคุณภาพสินค้าให้ดียิ่งอย่างต่อเนื่องเสมอและถือเป็นสิ่งที่ผู้ประกอบการต้องระลึกรู้ไว้อยู่เสมอ..." นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับที่ สสว. (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2556) กล่าวว่า การเสริมความแข็งแรงผู้ประกอบการ และสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์โดยเชื่อมเอกลักษณ์ท้องถิ่น โดยมีเป้าหมายเพื่อสนองความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ นั้นจะประกอบด้วยกรอบระเบียบปฏิบัติการเพื่อให้ข้อมูลความรู้ทั้งในเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ แนวคิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการของผู้ประกอบการ โดยมีแนวทาง คือ 1) การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีรูปแบบใหม่โดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบให้มีความสวยงามทันสมัยเหมาะสมกับการใช้งานในปัจจุบัน 2) การปรับเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ให้มีประโยชน์ใช้สอยที่แตกต่างจากเดิม และ 3) การพัฒนาบรรจุภัณฑ์และคุณภาพสินค้า ทั้งนี้ เพื่อให้ผลิตภัณฑ์ทั้งหมดที่ผ่านกระบวนการพัฒนาจาก OTOP NEXT ได้รับโอกาสในการขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ เช่น เข้าร่วมงานแสดงและจำหน่ายสินค้าระดับประเทศ และระดับภูมิภาค การวางจำหน่ายในห้างสรรพสินค้าหรือร้านจำหน่ายผลิตภัณฑ์ OTOP รวมถึงการจัดทำ Catalogue และการเปิดหน้าร้านออนไลน์ เพื่อทำตลาดในระบบ E-Market ..."

2.2 ในส่วนของการใช้กระบวนการสร้างศัพทานุกรมส่งเสริมการพัฒนาสินค้าหัตถกรรมของภาคเหนือตอนบนสู่สากลที่พบว่า ผู้ประกอบการชาวไทยมีความพึงพอใจต่อการใช้ศัพทานุกรมในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (4.66) นอกจากนี้ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ ยังคิดว่าของศัพทานุกรมสินค้า 10 สาขา ยังคงให้ประโยชน์ต่อการสื่อสารค้าขายกับชาวต่างชาติ ด้วยการใช้ภาษาสากลคือภาษาอังกฤษและภาษาจีนในการบรรยายผลิตภัณฑ์ แต่เมื่อสัมภาษณ์ถึงการนำไปใช้จริงตลอดระยะเวลา 3 เดือน พบว่า ผู้ประกอบการบางส่วนเท่านั้นที่นำเสนอศัพทานุกรมดังกล่าวต่อลูกค้าระหว่างการติดต่อซื้อขาย ทั้งนี้เนื่องจากระยะเวลาที่ทดลองใช้นั้นมีชาวต่างชาติจำนวนน้อยมากที่สนใจและต้องการติดต่อซื้อขายเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา และผู้ประกอบการมีความเชื่อว่าสาเหตุที่ทำให้

ถูกคัดค้านจนลงน่าจะเป็นจากปัญหาทางการเมืองที่ประเทศไทยกำลังเผชิญอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับที่ ดร. กิริฎา เกาพิจิตร และคณะ กล่าวว่า “..ขณะที่การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลกแข็งแกร่งมากขึ้น คาดว่าจีดีพีที่แท้จริงจะขยายตัวราวร้อยละ 4 ในปี 2557 การส่งออกสินค้ามีแนวโน้มเติบโตราวร้อยละ 6 หลังจากที่หดตัวเมื่อปีที่แล้ว การลงทุนของภาคเอกชนมีแนวโน้มเติบโตราวร้อยละ 5 การบริโภคจะยังคงอ่อนแอ ความเสี่ยงอาจเกิดจากความไม่แน่นอนทางการเมืองซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการลงทุนและการท่องเที่ยวไปตลอดระยะเวลาของการประท้วง และอาจจะการดำเนินนโยบายและการลงทุนของรัฐบาลสุดและทำให้รัฐบาลให้ความสำคัญกับประเด็นการพัฒนาระยะยาวต่างๆ น้อยลง...” (กิริฎา เกาพิจิตร และคณะ, 2557)

ส่วนผู้ประกอบการชาวจีนมีความพึงพอใจต่อศัพท์ทำนุกรมผลิตภัณฑ์ชุมชน 10 สาขาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก (3.47) และเห็นว่าเนื้อหา มีประโยชน์ต่อการค้า ช่วยให้การค้าสะดวกขึ้น (4.5 และ 5.0) ตามลำดับนั้น อาจเนื่องมาจาก ศัพท์ทำนุกรมที่สร้างขึ้นมีภาษาสากล คือ ภาษาอังกฤษและภาษาจีน ในการบรรยายผลิตภัณฑ์ แต่ในการบรรยายความเป็นมาของสินค้า และสถานที่ประกอบการของผลิตภัณฑ์นั้น ๆ จะเป็นภาษาอังกฤษจึงทำให้ผู้ประกอบการชาวจีนบางรายอาจมีปัญหากับตัวภาษาอังกฤษและอยากให้มีศัพท์ทำนุกรมเป็นภาษาจีนทั้งหมด ซึ่งสอดคล้องกับที่ นักวิชาการหลายท่านกล่าวว่า “ภาษา” ที่ติดตัวมากับมนุษย์ทุกคนเป็นวัฒนธรรมเป็นอัตลักษณ์ที่สำคัญที่บ่งบอกถึงความเจริญก้าวหน้าของมนุษย์ ดังนั้นภาษาเพื่อการสื่อสารของคนทั้งโลกย่อมขยายไปตามความต้องการและความจำเป็นของมนุษย์ด้วย นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่า การนำศัพท์ทำนุกรมไปใช้ในการประกอบการค้าทั้งระหว่างคนที่ใช้ภาษาในการสื่อสารและวัฒนธรรมเดียวกันและต่างถิ่นสามารถส่งเสริมการค้าได้ ตามทฤษฎีการสื่อสาร SMCR ของ เดวิด เค เบอร์โธ (David K. Berlo) การจัดทำช่องทางในการสื่อสาร (Channel) และสาร (Message) ที่เป็นที่น่าสนใจตรงกันระหว่างผู้ส่งสาร (Source) กับผู้รับสาร (Receiver) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ และอาจจะกล่าวได้ว่าการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดทำศัพท์ทำนุกรมเป็นการใช้สารที่ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถตีความสารและเข้าใจสารได้ตรงกัน เนื่องจากภาษา อังกฤษเป็นภาษาที่เป็นสากล (International language) ที่ประชากรโลกใช้ในการสื่อสาร การค้า การศึกษา และอื่น ๆ มากที่สุด (Graddol, 2001) และประเทศที่เป็นสมาชิกสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางในการสื่อสารระหว่างประเทศสมาชิกตามกฎบัตรสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ข้อ 34

นอกจากนี้ในส่วนของการพัฒนาสินค้าชุมชนให้มีความเป็นสากลมากขึ้นนั้นสอดคล้องกับที่นายไพบุลย์ บุณณสันติ พัฒนาการจังหวัดศรีสะเกษ ได้ให้สัมภาษณ์กับหนังสือพิมพ์ของผู้จัดการออนไลน์

ว่า การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่บอกเล่าเรื่องราวของท้องถิ่นเป็นภาษาอังกฤษ และการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ จะทำให้ผลิตภัณฑ์มีคุณค่าและมีความเป็นสากลมากขึ้น รวมถึงจะส่งผลให้ผลิตภัณฑ์ OTOP ของไทยเป็นที่รู้จักและเป็นการเพิ่มช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศด้วย

2.3 สำหรับการใช้กระบวนการเรียนการสอนด้วยการวิจัยลงสู่ชุมชนโดยการสร้างศัพทานุกรมนั้น พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการร่วมจัดทำศัพทานุกรมผลิตภัณฑ์ชุมชน 10 สาขาในระดับมากที่สุด (4.87) นักศึกษาที่เข้าร่วมกระบวนการจัดทำศัพทานุกรมมีความเห็นว่ากระบวนการจัดทำศัพทานุกรมเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามและแสดงความคิดเห็น และยังเปิดโอกาสให้นักศึกษาร่วมกันทำงานทั้งภายในห้องเรียนและภายในชุมชนในระดับมากที่สุด (4.90) และวิธีสอนด้วยศัพทานุกรมเหมาะสมและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในระดับมากที่สุดเช่นกัน (4.94) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการใช้กระบวนการจัดทำศัพทานุกรมในการจัดการเรียนการสอนทำให้ผู้เรียนได้ลงมือศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองและมีโอกาสได้เรียนรู้ในห้องเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับที่ กรมวิชาการ (2544) ได้ให้ความหมายของ การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญหรือการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดหรือดำเนินการให้สอดคล้องกับผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ความสามารถทางปัญญา และวิธีการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สลาวพร ดิยง (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่องผลของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักศึกษาครูผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีผลทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานกลุ่มก่อนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือสำหรับนักศึกษาครูส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน 2) การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้นทำให้ผลเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 3) นักศึกษาครูที่มีระดับเจตคติต่อวิชาชีพครูแตกต่างกัน (ระดับปานกลางและระดับสูง) มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการทำงานกลุ่มและความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน

สำหรับประเด็นที่น่าสนใจจากการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการในวิสาหกิจชุมชนวัดศรีสุพรรณได้ศึกษาภาษาอังกฤษที่ใช้ในการบรรยายผลิตภัณฑ์เพื่อใช้ในการพูดสื่อสารกับผู้ซื้อสินค้าแต่ไม่ได้นำศัพทานุกรมเสนอแก่ผู้ซื้อสินค้า ส่วนสาเหตุที่ผู้ประกอบการไม่ใช้ศัพทานุกรมในการนำเสนอสินค้าแก่ผู้มาติดต่อ คือ ผู้ประกอบการเกรงว่าเอกสารจะสูญหายระหว่าง

การค้าขายและอาจก่อให้เกิดการลอกเลียนรูปแบบการออกแบบสินค้าได้ ดังนั้น ผู้ประกอบการในวิสาหกิจชุมชนวัดศรีสุพรรณจึงศึกษาตัวภาษาที่ใช้ในการบรรยายสินค้าในเล่มศัพท์านุกรมและนำไปใช้ในการสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษกับผู้ซื้อสินค้า จึงนับว่าศัพท์านุกรมนอกจากจะใช้เป็นเครื่องมือเผยแพร่สินค้าชุมชนสู่สากลแล้วยังสามารถนำไปใช้เป็นเอกสารสำหรับผู้ประกอบการได้ศึกษาหาความรู้และเป็นเอกสารอ้างอิงได้อีกด้วย

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลงานวิจัยไปใช้

3.1.1 ในการจัดทำศัพท์านุกรมนั้นเป็นการจัดทำเพื่อวัตถุประสงค์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะเท่านั้น

3.1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการจัดทำศัพท์านุกรมสามารถนำไปใช้ได้ในทุกรายวิชาและทุกระดับการศึกษา ครู อาจารย์ สามารถนำรายละเอียดการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่อยู่ในหมวด 5 ของ มคอ.3 (ดังปรากฏในภาคผนวก) ไปปรับใช้ในรายวิชาที่ตนเองสอนได้

3.1.3 ผู้ที่สนใจจะจัดกระบวนการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการจัดทำศัพท์านุกรมสามารถนำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อกระบวนการเรียนการสอนไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และกลุ่มตัวอย่างของตนได้

3.1.4 มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ควรนำผลจากการใช้กระบวนการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานไปเผยแพร่สู่สาธารณะอย่างหลากหลายวิธี อาทิ การจัดเวทีวิจัย การจัดทำเอกสารแผ่นพับ การนำเสนอบนเว็บไซต์ การจัดนิทรรศการงานวิจัย และจัดอบรมกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสร้างศัพท์านุกรมให้กับบุคลากรทางการศึกษาภายนอกเพื่อนำไปปรับใช้หรือต่อยอดความรู้ต่อไป

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยต่อ

3.2.1 ควรมีการจัดทำศัพท์านุกรมในด้านอื่น ๆ ให้กับผู้ประกอบการสินค้าชุมชนเพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีความรู้ และมีภูมิคุ้มกัน ตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง

3.2.2 ข้อค้นพบจากการเพิ่มมูลค่าสินค้าที่ว่าบรรจุภัณฑ์และเรื่องราวตามภูมิปัญญาที่เป็นภาษาอังกฤษนั้นสามารถช่วยเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าชุมชนและนำสู่สากลได้นั้น จึงควรมีการวิจัยดังกล่าวเพื่อเป็นการขยายองค์ความรู้

3.2.3. ควรทำวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้กระบวนการจัดทำศัพทานุกรมกับรายวิชาอื่นๆ เพื่อสร้างเยาวชนให้เป็นผู้ที่สามารถในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง คิดวิเคราะห์ คิดเชื่อมโยง และคิดอย่างมีวิจารณญาณ รวมถึงการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

3.2.4 ควรมีการนำวิธีการจัดการกระบวนการเรียนรู้แบบอื่นที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดเชื่อมโยง และคิดอย่างมีวิจารณญาณมาทดลองเป็นนวัตกรรมของการจัดการเรียนรู้เพื่อให้มีทางเลือกอื่นด้วย

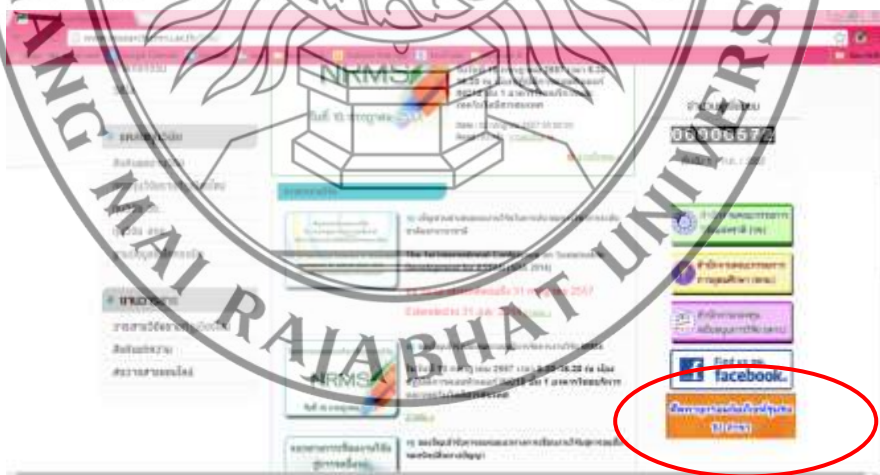
3.2.5 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการจัดทำศัพทานุกรมกับการจัดการเรียนการสอนอื่น เพื่อให้ทราบว่าแนวคิดอื่นใดอีกที่เหมาะสมกับการส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ คิดเชื่อมโยง และคิดอย่างมีวิจารณญาณของเยาวชนไทย

4. การนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ได้มีการนำผลจากการวิจัยในระยะต่าง ๆ ไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

4.1.1 ผู้ประกอบการที่บ้านกล้วย บริเวณสองฝั่งคลอง ตำบลขุนคอง ได้นำศัพทานุกรมไปใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการสร้างสรรค์ ปรับเปลี่ยนรูปแบบสินค้าของตนเอง

4.1.2 ผู้วิจัยนำหนังสือศัพทานุกรมฉบับสมบูรณ์เผยแพร่เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์บนเว็บไซต์ของสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ภาพที่ 5.1 ภาพหน้าเว็บไซต์การเผยแพร่ผลงานวิจัย

4.1.3 อาจารย์ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว 1 ของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษธุรกิจ) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้นำศัพทานุกรมไปใช้เป็นเอกสารประกอบการสอนส่วนหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาดังกล่าว

4.1.4 คณะผู้วิจัยได้มอบหนังสือศัพทานุกรมให้กับศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่ เทศบาลตำบลหางดง อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เทศบาลตำบลเหมืองงู อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ และศูนย์ส่งเสริมจำหน่าย และกระจายสินค้า OTOP อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนำไปใช้ในการเผยแพร่สินค้าชุมชนสู่ภายนอกพื้นที่ และสู่สากล และเพื่อใช้เป็นเอกสารอ้างอิงในการจัดทำเอกสารอื่นๆต่อไป

ภาพที่ 5.2 การมอบหนังสือศัพทานุกรมฯ แก่วิศากิจชุมชนวัดศรีสุพรรณ

ภาพที่ 5.3 การมอบหนังสือศัพทานุกรมฯ แก่ตัวแทนชุมชนบ้านเหมืองงู

ภาพที่ 5.4 การมอบหนังสือคำพทานุกรมฯ แก่เทศบาลตำบลขุนคอง

ภาพที่ 5.5 การมอบหนังสือคำพทานุกรมฯ แก่ตัวแทนเทศบาลตำบลหนองควาย

ภาพที่ 5.6 การมอบหนังสือสำนักงานกรมฯ แก่ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่

ภาพที่ 5.7 การมอบหนังสือสำนักงานกรมฯ แก่ศูนย์ส่งเสริมจำหน่ายและกระจายสินค้า OTOP สันกำแพง